

falde ned paa Taaet; dette kan gaa godt mange Gange, men tilsidt fænger det dog, og jeg mener derfor ikke, at man skal blive staaende ved Forslaget, saaledes som det nu er affattet. De russiske Skorstene benyttes jo overordentlig meget og bør efter min Mening ombygges efter ikke ret lang Frist, naturligvis ikke alle, thi der kan og bør efter min Mening undtages en hel Del, navnlig dem, der gaa fra enkelte Kædeovne, eller som benyttes i Gæsteværelser, hvor der sjælden lægges Ild i, og det ikke alene de nu eksisterende, men ogsaa de, der blive opførte fra ny. Derimod bør rigtignok de snevre Skorstene, der staa i Forbindelse med de store daglige Fyrsteder, snarest mulig ombygges. Jeg vil selvfølgelig ikke udtale mig strengere, end at der i ethvert Tilfælde bør gives en Tidsfrist. — Hvad § 11 angaar, saa have jo flere forskellige Talere, der omtalte den — ja, jeg tror de alle sammen med Undtagelse af den arede Tale fra Nøen (Strandkov), der igaar holdt paa Forslaget — af forskellige Grunde ment, at denne Paragraf burde gaa ud. Jeg mener derimod, at det er en meget heldig Paragraf. Det er jo Noget, der er almindelig bekendt, at der ved Petroleumslamper er stet Ulykker, og det er jo netop Ulykker, man vil afværge ved dette Forslag. Det er det, at Petroleum er saa billigt et Belysningsmiddel, der jo egentlig har givet Anledning til, at det er blevet saa almindelig benyttet; tidligere, inden Petroleum blev opdaget, kunde man meget godt hjælpe sig med Tranlamper. Det er ikke nødvendigt, at der skal være saa stærk en Belysning i Stalde, Lader osv., man skal jo hverken læse eller skrive der, men blot have Lys for at finde Kreaturerne eller Dørene, og man kan godt nøjes med et simplere Belysningsmiddel end Petroleum. Jeg er desuden ikke i Tvivl om, at, hvis Nogen havde holdt Regnskab over, — jeg har ikke selv gjort det — hvad Belysning paa disse Steder kostede, førend man havde Petroleum, og hvad den koster, efter at man har faaet det, vilde Regnskabet udvise, at Udgifterne ere blevne større nu, siden Petroleum er bleven indført. Som Følge af, at den er billigere, er den nemlig bleven mere benyttet. Den høitærede 1ste Landsthingsmand for 2den Kreds (Haffner) udtalte igaar som en af Grundene, hvorfor han ikke kunde gaa ind paa Forslaget, at der til Gjenmørelsen af et saadant Forslag vilde mangle Kontrol. Det mener jeg ikke; jeg mener tværtimod, at der vil blive en meget billig og let Kontrol. Der er paa enhver Gaard Tjenestefolk, og naar man forudsætter, at Loven er bekendt for Alle, haabe for Husbond og Tyende, vil Tjenestefolkenes Tilstedeværelse netop bevirke, at der er en meget god Kontrol. Naar en Husbond nemlig ikke kan komme ud af det med en af sine Tjenestefolk, saa gaar han selvfølgelig hen til Sognekogden og melder, at der bruger man Petroleumslamper.

Denne Kontrol koster saaledes ikke Meget, thi Husbonden vil af Frygt for sine Jolk ikke benytte Petroleumslamper, naar han veed, at det er ulovligt. — Hvad § 12 angaar om Skorstensrensningen, er jeg i Tvivl om, hvorvidt den Bestemmelse, der findes der, vil blive opfyldt. Det vil vist vise sig ved denne Bestemmelse, som det viser sig nu, at Skorstene ikke ville blive pudse, som de bør, hverken med Puder eller Børster. Derimod vil Udbrænding nok finde Sted; men i de fleste Tilfælde vil den have fundet Sted, inden Brandfogden kommer. Jeg tror nemlig ikke, at Nogen sender Bud efter Brandfogden, for at faae en Skorsten udbrændt, han faar Intet at vide derom, før det er stet. Det var Tanken i Loven af 1861, at det skulde blive almindeligt paa Landet, at der kom en Skorstensfeier i enhver Kommune; jeg husker meget godt Forhandlingerne dengang om Sagen. Man gif ganske vist ud fra, at Amtmanden nok vilde komme overens med Sognekommunerne om at faae en saadan Skorstensfeier. Jeg veed ikke, om det er blevet almindeligt i andre Egne; men hvor jeg er kjendt, er der ikke en eneste Kommune, hvor der er Skorstensfeier, og det forekommer mig dog, at det, at faae en fast Skorstensfeier, er en saa vigtig Foranstaltning, at man paa en eller anden Maade burde søge i Forslaget at faae optaget en Bestemmelse, sigtende dertil. Jeg ser nok, at der i Landkommunalloven maaste kan ligge Hindringer for at paalægge Kommunerne at holde saadan en fast Mand; men jeg haaber dog, at man ved nærmere Doerveielse vil kunne enes om en saadan Bestemmelse om at faae en fast Skorstensfeier. — § 14 om Tilsynet er maaste en af de vigtigste af alle Paragraferne, og forsaavidt den faar den Betydning, som den burde have, skal jeg indrømme, at det er den vigtigste, ialtfald den, der har været savnet mest i den nu bestaaende Lovgivning. Det er en Følge af, at Loven ikke er bleven overholdt, at den ikke anses for at være god nok i de allerfleste Tilfælde ialtfald. Der er i § 14 foreslaaet en Bestemmelse om, at Sognekogden skal føre endel af Tilsynet, nemlig Tilsynet med Bygningers Opførelse. Det er fra flere Sider udtalt, at man ikke finder en saadan Bestemmelse heldig. Mig forekommer det, at det er en af de heldigste af dem, jeg har hørt omtale. Jeg har hørt to Forslag. Det ene var det, at Sogneraadet skulde vælge en Mand, som havde praktisk Kjendskab til Bygningsvæsenet, for at tilse Bygningernes Opførelse, men et saadant Kjendskab er ikke nødvendigt for at føre Tilsyn, hvad disse Spørgsmaal angaar; det er en meget simpel Ting, Bekommende kan blot tage Loven i den ene Haand og en Lommestof i den anden, saa kan Enhver, der har Mennekesforstand, foretage det Gstersyn. Her er jo nemlig ikke Tale om Bygningernes Konstruktion eller Eligt; det er kun enkelte Mures Rykkelse og Lignende, der